

Dosarul nr.2ra-1182/21

Prima instanță - Judecătoria Ungheni, sediul Central (jud. :M. Stratan)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dorin)

Î N C H E I E R E

01 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Popescu Cătălin, reprezentat de avocatul Bajurean Ghenadie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Popescu Cătălin împotriva lui Luncașu Nicolai, Luncașu Gheorghii și Scutelnic Elizaveta, privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin vătămare corporală, și **cererea reconvențională** înaintată de Luncașu Nicolai împotriva lui Popescu Cătălin privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat în urma infracțiunii,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2021 prin care s-a respins apelul declarat de Popescu Cătălin și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ungheni, sediul Central din 12 noiembrie 2020,

c o n s t a t ă :

La 02 iunie 2020, Popescu Cătălin a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Luncașu Nicolai, Luncașu Gheorghii și Scutelnic Elizaveta, privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin vătămare corporală.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 01 noiembrie 2017, aproximativ la ora 21⁰⁰, Luncașu Nicolai Gheorghii, Luncașu Gheorghii și Scutelnic Elizaveta Isai, aflându-se în strada din satul Patruceni, r-nul Nisporeni, i-au aplicat multiple lovituri peste corp, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.201824D0022 din 26 februarie 2018, trauma cranio-cerebrală acută închisă, exprimată prin contuzie cerebrală de gradul I, care se califică ca vătămare corporală ușoară.

La 26 decembrie 2017, de către SUP a IP Nisporeni a fost pornită urmărirea penală în cauza penală pe semnele componenței de infracțiune prevăzută de art. 287 al. (2) lit. b) Cod Penal în cadrul examinării căreia ulterior au fost puși sub învinuire Luncașu Nicolai Gheorghii, Luncașu Gheorghii și Scutelnic Elizaveta Isai.

La 02 iulie 2018, prin ordonanța procurorului Procuraturii raionului Nisporeni, a fost dispusă scoaterea pârâților de sub urmărire penală pe motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii, dar constituie contravenție, fiind pornit dosar

contravențional în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

Astfel, pârâții au fost recunoscuți vinovați în comiterea contravenției prevăzute de art.78 alin. (2) Cod contravențional.

Reclamantul a indicat că, în urma acțiunilor ilegale ale pârâților i-a fost cauzat un prejudiciu sănătății, fiind nevoit un timp îndelungat să primească tratament, pentru care a cheltuit suma totală de 23074,95 lei (cheltuieli legate de investigațiile medicale, medicamente, alimente, deplasările etc.) și consideră că această sumă urmează a fi încasată solidar din contul pârâților.

De asemenea, pe lângă prejudiciul material i-au fost cauzate suferințe psihice legate de tratamentul îndelungat, reproșurile aduse de către colegi pentru faptul ca a fost bătut și umilit, de examinarea îndelungată a dosarului penal și pentru recuperarea prejudiciului moral suferit consideră că suma de 100.000 lei este una rezonabilă.

Popescu Cătălin a solicitat încasarea în mod solidar de la Luncașu Nicolai Gheorghii, Luncașu Gheorghii și Scutelnic Elizaveta Isai a sumei de 23074,95 lei, cu titlu de prejudiciu cauzat prin vătămare a integrității corporale, suma de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 12 august 2020, Luncașu Nicolai a înaintat o cerere reconvențională împotriva lui Popescu Cătălin privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat în urma infracțiunii.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că, potrivit sentinței judecătorești Ungheni din 11 aprilie 2018, Popescu Cătălin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 al. (1) Cod penal.

În urma evenimentelor din la 01 noiembrie 2017, are un sentiment permanent de neliniște, și-a pierdut încrederea în sine și simte o teamă permanentă.

În procesul penal acțiune civilă nu a înaintat, deoarece la acel moment nu conștientiza existența problemei și prejudiciul suferit.

Astfel, prin fapta comisă de Popescu Cătălin, i-a fost cauzat un prejudiciu material în mărime de 7728 lei, compus din 6000 lei cheltuieli pentru consiliere psihologică și 1728 lei cheltuieli de deplasare.

Prețul unei ședințe de consiliere psihologică constituie 300 lei, iar pentru a ameliora problemele de ordin psihologic, consideră că are nevoie de 20 de asemenea ședințe, prețul total al cărora constituie 6.000 lei.

Instituția respectivă se află în mun. Chișinău și astfel trebuie să se deplaseze, iar tichetul pentru ruta Nisporeni-Chișinău costă 43,2 lei într-o direcție, conform datelor afișate pe <http://autogara.md>.

Deoarece necesită să efectueze 20 de deplasări Nisporeni Chișinău, tur-retur, îi sunt necesare 40 de tichete de călătorie a câte 43,2 lei fiecare, în total 1.728 lei.

La moment nu dispune de bani pentru procedurile de consiliere nominalizate și solicită instanței, să fie percepute din contul pârâtului contravaloarea acestora, ca cheltuieli ce urmează a fi suportate de el în viitor.

Totodată, relatează că a fost nevoit să apeleze la serviciile avocatului pentru întocmirea cererii și reprezentarea în judecată. Aceste servicii constau în reprezentarea sa în fața instanței de judecată. Suma totală a cheltuielilor de asistență juridică constituie 6000 lei, iar pentru suferințele suportate consideră că urmează să îi fie compensat și un prejudiciu moral pe care îl estimează în mărime de 100000 lei.

Luncașu Nicolai a solicitat încasarea din contul lui Popescu Cătălin a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 7728 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 6000 lei și a prejudiciului moral în mărime de 100000 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Ungheni din 12 noiembrie 2020, acțiunea depusă de Popescu Cătălin s-a admis parțial.

S-a încasat în mod solidar de la Luncașu Nicolai, Luncașu Gheorghii, Scutelnic Elizaveta în beneficiul lui Popescu Cătălin prejudiciul material cauzat prin vătămările corporale în sumă de 445,94 lei și cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 6000 lei, în total suma de 6445,94 lei.

S-a încasat de la Luncașu Nicolai în beneficiul lui Popescu Cătălin prejudiciul moral cauzat în urma contravenției în mărime de 5000 lei.

S-a încasat de la Luncașu Gheorghii în beneficiul lui Popescu Cătălin prejudiciul moral cauzat în urma contravenției în mărime de 5000 lei.

S-a încasat de la Scutelnic Elizaveta în beneficiul lui Popescu Cătălin prejudiciul moral cauzat în urma contravenției în mărime de 5000 lei.

În rest cererea de chemare în judecată depusă de Popescu Cătălin s-a respins.

S-a admis parțial cererea reconvențională.

S-a încasat de la Popescu Cătălin în beneficiul lui Luncașu Nicolai prejudiciul moral cauzat prin infracțiune în mărime de 15000 lei și cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 6.000 lei.

În rest cererea reconvențională s-a respins.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că, prin sentința Judecătoria Ungheni din 11 aprilie 2018 Popescu Cătălin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.287 alin. (1) Cod Penal.

Prin Ordonanța Procurorului în Procuratura Nisporeni din 02 iulie 2018 Luncașu Nicolae, Luncașu Gheorghii și Scutelnic Elizaveta au fost recunoscuți vinovați de comiterea contravenției prevăzute la art. 78 al. (2) Cod Contravențional și le-a fost aplicată amenda în mărime de câte 40 unități convenționale, echivalentul a 2000 lei.

Pedepsele au fost aplicate pentru faptele petrecute la 01 noiembrie 2017 între Popescu Cătălin și Luncașu Nicolae Luncașu Gheorghii și Scutelnic Elizaveta.

Instanța a reținut că, potrivit bonuri de plată Popescu Cătălin a suportat cheltuieli în sumă de 707,89 lei, însă din acestea unele bonuri nu se referă la cheltuieli legate de vătămările corporale, în sumă constituie 261,95 lei.

Pârâții Luncașu Nicolae, Luncașu Gheorghii și Scutelnic Elizaveta au recunoscut bonurile de plată pe care le-au considerat aparent relevante speței în sumă de 445,94 lei.

Careva probe care ar demonstra relevanța și pertinenta bonurilor prezentate, a extraselor-trimitere, precum și a bonurilor pentru transport, Popescu Cătălin, nu a demonstrat instanței și nici nu a combătut analiza detaliată bazată pe literatura de specialitate, menționată de pârâți în referință.

Astfel, instanța a admis pretenția privind încasarea prejudiciul material în partea în care pârâții au recunoscut-o prin referință, în rest a considerat cerința ca neîntemeiată.

Cu referire la prejudiciul moral instanța a constatat că, lui Popescu Cătălin,

prin acțiunile ilegale ale lui Luncașu Nicolae, Luncașu Gheorghii și Scutelnic Elizaveta, care au dus la vătămarea corporală a reclamantului i-a fost cauzat și un prejudiciu moral, întrucât a suportat unele suferințe morale în urma durerilor provocate cât și cauzat un disconfort legat de necesitatea de a se trata.

Astfel, ținând cont de natura dreptului lezată, caracterul și gravitatea suferințelor suportate de Popescu Cătălin, instanța a concluzionat de a acorda reclamantului drept compensație morală suma de câte 5000 lei care urmează a fi încasată de la fiecare dintre pârâți, sumă ce reprezintă o satisfacție suficientă, echitabilă și nicidecum diminuată a prejudiciului moral cauzat în sensul art. 41 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Referitor la pretenția din cererea reconvențională cu privire la încasarea din contului lui Popescu Cătălin a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 7728 lei instanța a reținut că, Luncașu Nicolae nu a probat prin avizul unui organ abilitat necesitatea de a participa la consultații psihologice.

Referitor la cerința din cererea reconvențională cu privire la încasarea prejudiciului moral, instanța consideră aplicabile prevederile art. 1998 alin. (1) , 2036 alin. (1). Cod civil

Instanța a conchis că, Luncașu Nicolae a fost recunoscut ca parte vătămată pe cauza penală în baza căreia, prin sentința Judecătorei Ungheni din 11 aprilie 2018, Popescu Cătălin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod Penal.

Astfel, ținând cont de faptul că în urma unor acțiuni ilegale, comise într-un loc public, în prezența mai multor persoane, lui Luncașu Nicolae i-au fost cauzate prejudicii morale și astfel instanța a considerat oportun încasarea despăgubirii morale în mărime de 15000 lei de la Popescu Cătălin pentru Luncașu Nicolae, suma fiind proporțională cu suferințele morale cauzate și în coraport cu perioada de timp scursă din momentul acțiunilor care le-au provocat.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 07 decembrie 2020 Popescu Cătălin a depus apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Ungheni, sediul Central din 12 noiembrie 2020, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii inițiale și de respingere a acțiunii reconvenționale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2021 s-a respins apelul declarat de Popescu Cătălin și s-a menținut hotărârea Judecătorei Ungheni, sediul Central din 12 noiembrie 2020

La 14 iunie 2021, avocatul Popescu Cătălin, reprezentat de avocatul Bajurean Ghenadie a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2021 și a hotărârii Judecătorei Ungheni, sediul Central din 12 noiembrie 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii inițiale și de respingere a acțiunii reconvenționale.

În motivare a invocat că, instanța de fond și apel nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și nu a luat în considerație probele prezentate.

Aprecierea instanței referitor la cuantumul prejudiciului moral este greșită. Instanța nu urma să se limiteze la stabilirea cuantumului prejudiciului numai la calificarea faptelor săvârșite de reclamant și de pârât, dar să ia în considerație

suferințele psihice exprimate prin frustrare, suferințe fizice exprimate prin dureri fizice ca urmare a leziunilor cauzate suferite de reclamant.

Lui Popescu Cătălin în rezultatul acțiunilor ilicite ale pârâților i-a fost cauzată vătămare intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății, a capacității de muncă, exprimată prin trauma cranio-cerebrală acută închisă, iar lui Luncașu Nicolae i-au fost provocate vătămări corporale neînsemnate.

Recurentul consideră greșită soluția instanțelor inferioare de a-i acorda prejudiciu moral de trei ori mai mic față de pârâți, deoarece acestuia i-au fost cauzate leziuni mai grave.

Probele prezentate în cadrul examinării cauzei au fost interpretate eronat, iar decizia instanței de apel relevă o insuficiență analiză a probatoriului în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei 24 martie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit dovezii de la fila dosarului 205 instanța de apel a comunicat participanților la proces decizia motivată la 27 aprilie 2021, respectiv, cererea de recurs declarată la 14 iunie 2021, se încadrează în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 30 iunie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, corespondența fiind recepționată la 08 iulie 2021, potrivit avizelor de recepție (f.d. 215-217).

La 16 iulie 2021, Luncașu Nicolai, Luncașu Gheorghii și Scutelnic Elizaveta, reprezentați de avocatul au depus referință menționând că, recursul lui Popescu Cătălin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

De asemenea a invocat că, recursul este depus peste termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Popescu Cătălin, reprezentat de avocatul Bajurean Ghenadie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Popescu Cătălin, reprezentat de avocatul Bajurean Ghenadie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Dumitru Mardari